

Men så har både hr. Frank Aaen og hr. Tommy Dinesen selvfølgelig da ret i, at når der sker en katastrofe – og navnlig en katastrofe i vore farvande, for så er den velbeskrevet – går vi, Søfartsstyrelse, kommissioner og alle andre, ned i den og gransker, hvad der er sket, og hvad det er, der er gået så forfærdelig galt. Det gør vi jo meget ud af i vores del af verden, og gudskelov for det.

Når det så er sket, som jeg sagde i min indledning, så ville man da være et skarn, hvis man ikke som Søfartsstyrelse eller minister eller folketingspolitiker gik ind og gjorde noget helt målrettet og helt særligt ved de ting, som man aner – vi ved det jo ikke fuldstændigt omkring »Estonia« – har været nogle af de elementer, som gjorde, at det hele gik så rædselsfuldt galt.

Det er den balance i det, vi har forsøgt at tilstræbe med denne her redegørelse, at der selvfølgelig er ting, der nu vil blive iværksat på baggrund af »Estonia«, men der er sandelig også gået et langt forløb med alles fælles bestræbelser for at få gjort søsikkerheden så god og af så høj kvalitet som overhovedet muligt.

Det gør vi i samarbejde med erhvervets parter. Og jeg mener ikke bare Rederiforeningen, når jeg taler om erhvervets parter; jeg taler om, at samtlige personalegrupper – om det er restauranten, om det er køkkenet, om det er servicepersonnel eller søuddannet personel – er inddraget i dette, for det er deres dagligdag, det her drejer sig om, det er også deres sikkerhed, det drejer sig om, og de er om bord hver dag, hvor vi andre jo kun frekventerer transportmidlet en gang imellem. Derfor er det så vigtigt, at de er med, og derfor, hr. Tommy Dinesen og andre, er der heller ikke lukket døre for, hvad dette udvalg, hvor disse parter er repræsenteret, kan beskæftige sig med og kan prioritere, og hvad der kan fremføres.

Jeg havde af tidsmæssige grunde ikke mulighed for at gå så langt ind i det med havarikommissionen, faktisk måtte jeg cutte lidt i det afsnit, men jeg vil gerne begrunde, hvorfor jeg i dag tror, at vi ikke skal have en havarikommission – men lad dem nu arbejde med det:

Det er rigtigt, som jeg også sagde, og som alle har sagt, at det selvfølgelig er Søfartsstyrelsen, der også har det organ i sig, som beskæftiger sig med ulykkerne, manglerne, fejlene, hvad der gik galt, men jeg vil gerne understrege, at det kontor arbejder fuldstændig selvstændigt i forhold til den øvrige del af systemet, som laver reglerne. Dette kontor refererer direkte til direktøren for

Søfartsstyrelsen uden om hele huset. Det mener jeg er betryggende. Jeg har også refereret til Arbejdstilsynet, men andre tilsyn fungerer på samme måde.

Og som en lille, stilfærdig bemærkning vil jeg sige, at når hele verden og FN kan have tillid til direktør Funder som leder af en ekspertgruppe, så har jeg i hvert fald ikke svært ved at have tillid til, at det ansvar, der ligger i både kontoret og hos direktøren, bliver der levet op til.

Men lad nu gruppen drøfte det. Der er ikke lukket døre, men jeg mener, at det kræver en fornuftig belysning, også selv om det selvfølgelig ikke er et emne, der er blevet opfundet i dag; det er jeg fuldstændig klar over.

Så vil jeg gerne lige gøre en lille bemærkning til hr. Dinesen, som nævnte det med uddannelserne: Det kan godt være, at jeg har fokuseret lidt for meget på navigatørerne, men det var sandelig ikke meningen at sige, at det kun gjaldt navigatørerne. Det er hele raden rundt, men jeg nævnte navigatørerne som et eksempel på, at her kan man vist allerede nu se, at der tiltrænges et eller andet, og det tager vi så med i den runde, som kommer hurtigt og langt hurtigere, end de internationale krav forlanger det af os.

Hr. Heiselberg og andre beskæftigede sig med spørgsmålet om opfølgningen af – hvis jeg overhovedet kan overdøve salen her ...

Formanden:

Skal vi ikke høre lidt mere på erhvervsministeren?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

De behøver såmænd ikke høre efter, bare de vil tie stille!

Dels er der redegørelsen til Folketinget om et år, men jeg vil godt understrege – hvad nogle måske har glemt, men jeg har ikke glemt det – at jeg har lovet Folketingets Erhvervsudvalg en løbende opfølgning af, hvad der sker i denne her gruppe. Det lovede jeg faktisk i et samråd for 14 dage eller 3 uger siden, og den redegørelse skulle komme allerede i januar 1995, og i januar kan vi fastsætte, at vi i maj skal have en status på, hvad der sker i arbejdsgrupperne, hvad der sker i disse her udvalg. Det tilsagn står jeg ved, selv om andre måske skulle have glemt det.

Jeg er ganske og aldeles enig med fru Annette Just – og fru Annette Just bemærkede også, at jeg sad og nikkede, så hovedet var ved at trille af, under hendes indlæg – i spørgsmålet om uanmeldt kontrol i havnene. Lige så rigtigt det